

[Glistrup.]

regler, og derfor vil vi virke for, at vi ikke får nogen overgrænse, og at den i hvert tilfælde bliver væsentlig højere end 4.500 kr. Den fornødne provenudækning vil vi skaffe inden for det samme område, nemlig ved en yderligere forhøjelse af bundgrænsen til at ekvivalere så meget, som nu bliver nødvendigt, for at man ikke via disse fradrag udvider fradragsjungen yderligere. Altså med andre ord: hellere væk med de 4.500 kr. og så hæve undergrænsen til 1.100 kr., eller hvor meget der nu må skønnes at skulle til for at afbalancere det.

Den tredje af de 7 lapper vedrører spørgsmålet om forskudsregistreringen. Man har i de 3-4 år, vi nu har haft kildeskatten, set den ene urimelige forskudsregistrering efter den anden ud over landet, hvor folk simpelt hen har fået deres erhvervsvirksomhed til at blomstre eller har fået vendt fingrene nedad, alt efter hvordan nu det har behaget forskudsregistrator i den givne kommune at bestemme den pågældendes forskudsansættelse. Det er et område, der fungerer særdeles dårligt i praksis. Derfor må man med interesse se på, at der kommer forslag til forbedring. Men hvad gør man så? Man siger, at det skal indbringes for skatterådet. Nu er jeg selv rundet af gammel skatterådsæt, og jeg skal love for, at mine forfædre, der sad i skatteråd, ikke rettede sig efter embedsmænd. De gjorde, hvad der var fornuftigt og ligetil. Og hvis man virkelig havde skatterådsfolk ud over landet af samme fribårne æt som vor, så var det et godt forslag. Men sådan er forholdet jo ikke mere. Det faktiske forhold i dag er, at skatterådsfolkene ud over landet sidder med disse politiske ben og er embedsmændenes fanger. Derfor er det kun med til at give en gang ekstra papir, således som systemet rent faktisk er oparbejdet, når man foreslår, at forskudsregistrator nu ikke blot skal kunne forklæde sig i sin egenskab af sig selv og ligningskommissionen, men også af skatterådet. Der gives ingen betryggelse til borgerne med dette forslag, der gives noget mere papir, derfor må vi vende os mod, at man indfører et sådant forslag. Men problemet trænger afgjort til en løsning, for det er et område, hvor praksis ud over landet er særdeles uheldig.

Den fjerde af de lapper, som man taler om, drejer sig om formueskatten, og dér er det jo således, at når vi hører det ærede medlem hr. Egon Jensen, så var det en genklang af, hvad man læser i dagbladet Aktuelt og også i det lidt mere seriøse dagblad Land og Folk. Men forholdet er simpelt hen det, at der ikke var tale om dækning for de ord, hr. Egon Jensen brugte heroppe på talerstolen. Det forslag, regeringen har fremsat — og som jo har en vis placering i Danmarkshistorien, idet det var med til at virke til det for folkestyret så heldige resultat, der fandt sted i sidste måned — er ikke noget med at give gaver til de velbøjede. Det er simpelt hen et neutralt forslag, som holder formueskatteområdet på det samme trin, som det ligger i øjeblikket. Formueskatteområdet kan give anledning til store politiske meningsforskelle. Fremskridtspartiet har med fremsættelsen af sit klare lovforslag i dette ting vist, hvad vi vil med formueskatten. Andre vil noget andet med formueskatten, men det, finansministeren foreslår her, er kun en ajourføring, hvorved formueskatten holdes på samme niveau som hidtil. Og derfor er der vist i denne lapperiernes tid ingen grund til at gøre noget særlig stort nummer ud af debatten om dette formueskatteforslag. Vi må sikkert sige, at det burde kunne gennemføres i skøn samdrægtighed, og lad os så på et senere tidspunkt tage den kraftigere debat for eller imod, om vi skal have en formueskat, og på hvilket niveau den i så fald skal ligge.

Hvad endelig angår den sidste af lapperne, som jeg skal beskæftige mig med i denne omgang, denne ulykkelige skat på „ligkister“, som fulgte med som et „m. v.“, da vi fik indført forslaget til kildeskat m. v. I virkeligheden var jo alt det interessante, der stod i det kildeskattelovsforslag, som blev vedtaget ved mødet deroppe på Store Kro i Fredensborg under det ærede medlem hr. Per Hækkerups ledelse i foråret 1967, dette „m. v.“, og det omfattede altså denne ligkisteskat, som VKR-regeringen derefter gjorde endnu mere indviklet — jeg vil ikke sige mere umulig, for det kunne den ikke gøres. Her foreslås der nu nogle ændringer i den, og jeg kan sige så meget om disse ændringer, at de gør i hvert fald ikke tilstanden værre. Tværtimod gør de den et hane-